

Sygn. akt D/OSD/5/2016

ORZECZENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie
z dnia [REDAKCYJNA]

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie w składzie:

S OSD Patrycja Szalkiewicz	- Przewodniczący
S OSD Elżbieta Grzybkowska	- Sędzia sprawozdawca
S OSD Paweł Zwarycz	- Sędzia

Protokolant: Katarzyna Romaniuk

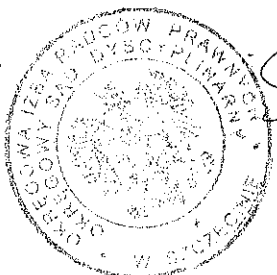
Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Pawła Szczesniewskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach [REDAKCYJNA] sprawy przeciwko radcy prawnemu [REDAKCYJNA] wpisanemu na listę radców prawnych w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Szczecinie obwinionemu o to, że: składając w dniu [REDAKCYJNA] do Sądu Okręgowego w Szczecinie pozew o uchylenie uchwały wspólnoty mieszkaniowej w imieniu [REDAKCYJNA] jako jego pełnomocnik, uchybił 6 tygodniowemu terminowi na złożenie takiego pozwu, liczonemu od dnia podjęcia zaskarżonej uchwały, a tym samym nienależycie wykonywał pomoc prawną, nie zachowując należytej staranności, czym naruszył ustawowy obowiązek wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego oraz etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należyłą starannością, jak również dbałości o interes klienta podczas wykonywania zawodu,

tj. o czyn z art. 64 ust. 1 w zw. z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28.12.2010 r., w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

o r z e k a:

1. uznać Obwinionego radcę prawnego [REDAKCYJNA] za **winnego** popełnienia przewinienia dyscyplinarnego opisanego we wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, tj. czynu z art. 64 ust. 1 w zw. z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28.12.2010, w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i **wymierza za ten czyn karę upomnienia,**
2. przyznać pokrzywdzonemu [REDAKCYJNA] kwotę [REDAKCYJNA] zł (słownie: [REDAKCYJNA]) tytułem zwrotu kosztów podróży,
3. kosztami postępowania w kwocie [REDAKCYJNA] zł (słownie: [REDAKCYJNA]) na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie - Sąd obciąża radcę prawnego [REDAKCYJNA]

UZASADNIENIE

W dniu [REDAKTOWANO] do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie wpłynęła skarga złożona przez p. [REDAKTOWANO] w której zarzucono radcy prawemu [REDAKTOWANO] złożenie pozwu o uchylenie uchwały Wspólnoty Mieszkaniowej przy [REDAKTOWANO] z przekroczeniem ustawowego terminu

Postanowieniem z dnia [REDAKTOWANO] Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wszczął dochodzenie w sprawie, a następnie uznając, że zebrany w toku przeprowadzonego dochodzenia materiał dowodowy uzasadnia podejrzenie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego [REDAKTOWANO] w dniu [REDAKTOWANO] wydał Postanowienie o przedstawieniu mu zarzutu.

Obwiniony, w odpowiedzi na skargę, jak również w trakcie przesłuchania przeprowadzonego w dniu [REDAKTOWANO] nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że prowadził sprawę na rzecz p. [REDAKTOWANO] dot. uchylenia uchwały Wspólnoty Mieszkaniowej w [REDAKTOWANO] w której wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia [REDAKTOWANO] wywiezione przez niego powództwo zostało oddalone. Obwiniony z zachowaniem 7 dniowego terminu wystąpił z wnioskiem o sporządzenie uzasadnienia wyroku a po jego otrzymaniu, sporządził i przesłał p. [REDAKTOWANO] opinię prawną z propozycją wniesienia apelacji. [REDAKTOWANO] nie wyraził zgody na złożenie środka zaskarżenia, co doprowadziło do uprawomocnienia się niekorzystnego dla klienta wyroku.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego, dokonując oceny materiału zebranego w toku dochodzenia uznał, że obwiniony swoim postępowaniem wypełnił znamiona przewinienia dyscyplinarnego. W konsekwencji powyższego, w dniu [REDAKTOWANO] skierował do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawemu [REDAKTOWANO] Obwinionemu zarzucił, że składając w dniu [REDAKTOWANO] do Sądu Okręgowego w Szczecinie pozew o uchylenie uchwały Wspólnoty Mieszkaniowej w imieniu [REDAKTOWANO] jako jego pełnomocnik, uchybił 6-tygodniowemu terminowi na złożenie takiego pozwu, liczonemu od dnia podjęcia zaskarżonej uchwały, a tym samym nienależycie wykonywał pomoc prawną, nie zachowując należytej staranności, czym naruszył ustawowy obowiązek wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego oraz etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należyłą starannością, jak również dbałością o interesy klienta podczas wykonywania zawodu tj. o czyn z art. 64 ust.1 w związku z art. 3 ust.2 ustawy z dnia 06.07.1982r o radcach prawnych w związku z art. 6 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28.12.2010r w sprawie ogłoszenia jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

W toku rozprawy w dniu [REDAKTOWANO] Sąd Dyscyplinarny przeprowadził postępowanie w którym uzupełniająco przesłuchał skarżącego i obwinionego. Precyzując wnioski końcowe, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wniósł o uznanie radcy prawnego [REDAKTOWANO] za winnego naruszenia czynów zarzucanych mu we wniosku o ukaranie i wymierzenia mu kary upomnienia. Skarżący wniósł o uznanie radcy prawnego winnym zarzucanego mu czynu i orzeczenie o skreśleniu go z listy radców prawnych. Obwiniony radca prawny wniósł o uniewinnienie.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny.

[REDAKTOWANO] zlecił radcy prawnemu [REDAKTOWANO] poprowadzenie sprawy o uchylenie uchwały nr [REDAKTOWANO] Wspólnoty Mieszkaniowej w [REDAKTOWANO]. Przedmiotowa uchwała podjęta została na zebraniu właścicieli w [REDAKTOWANO]. Pełnomocnictwo do działania w sprawie udzielone zostało w [REDAKTOWANO]. Projekt pozwu sporządzony został przez radcę prawnego z datą [REDAKTOWANO] i przesłany drogą mailową mocodawcy. Do Sądu Okręgowego w Szczecinie złożony został pozew datowany a dzień [REDAKTOWANO] a z prezentaty Sądu wynika, że został on złożony na biurze podawczym Sądu w dniu [REDAKTOWANO]. W odpowiedzi na pozew, pozwana Wspólnota Mieszkaniowa, obok zarzutów merytorycznych podniosła również zarzut nazwany jako „przedawnienie roszczenia w związku z uchybieniem sześciotygodniowemu terminowi na wytoczenie powództwa o uchylenie uchwały”.

Wyrokiem z dnia [REDAKTOWANO] Sąd Okręgowy oddalił powództwo i zasądził od powoda [REDAKTOWANO] na rzecz pozwanej Wspólnoty Mieszkaniowej kwotę [REDAKTOWANO] zł tytułem zwrotu kosztów postępowania. Na wniosek radcy prawnego [REDAKTOWANO] Sąd sporządził uzasadnienie wyroku i doręczył go wnioskodawcy. Z treści tego uzasadnienia wynika, że w pierwszej kolejności Sąd przeprowadził rozważania w kwestii zachowania terminu do zaskarżenia uchwały, przewidzianego w art. 25 ust.1a ustawy o własności lokali. Sąd zauważył, że poza sporem było, iż zaskarżona uchwała podjęta została na zebraniu Wspólnoty w dniu [REDAKTOWANO] a głosowanie nad nią odbyło się w całości podczas zebrania. Tym samym sześciotygodniowy termin do jej zaskarżenia upłynął w dniu [REDAKTOWANO]. W sytuacji gdy pozew złożony został w dniu [REDAKTOWANO] Sąd uznał, że czynność ta została dokonana 14 dni po upływie terminu przewidzianego w art. 25 ust.1a ustawy o własności lokali. Sąd wskazał, że sześciotygodniowy termin jest terminem zawitym, a konsekwencją jego uchybienia nie jest jak zarzucała pozwana przedawnienie roszczenia, ale jego utrata. Za chybioną uznał Sąd argumentację obwinionego radcy prawnego [REDAKTOWANO] że w okolicznościach tej sprawy termin do zaskarżenia uchwały powinien biec od momentu doręczenia zawiadomienia o podjęciu uchwały. W ocenie Sądu przepis art. 25 ust.1 a ustawy o własności lokalu w sposób jednoznaczny wskazuje, że w przypadku uchwał podejmowanych na zebraniu, termin do ich zaskarżenia rozpoczyna bieg od chwili ich podjęcia, a odmienne

4 Jh [REDAKTOWANO]

rozwiązanie ustawodawca przewidział wyłącznie w odniesieniu do uchwał podejmowanych w trybie indywidualnego zbierania podpisów. Za niemające znaczenia dla określenia terminu początkowego dla wniesienia pozwu o uchylenie uchwały, uznał Sąd podnoszoną przez pełnomocnika okoliczność nieobecności powoda na zebraniu Wspólnoty w dniu [REDACTED]

Wobec oddalenia powództwa z powodu utraty roszczenia w wyniku uchybienia sześciotygodniowemu terminowi, za zbędne uznał Sąd merytoryczne badanie zarzutów powoda przeciwko uchwale. Jedynie na marginesie Sąd wskazał, że co do zasady Wspólnota Mieszkaniowa nie jest uprawniona do ustalania stawek za korzystanie z części nieruchomości wspólnej wykraczające poza ramy wyznaczone dyspozycją art. 12 ust.1 ustawy o własności lokali.

Po otrzymaniu uzasadnienia wyroku Sądu obwiniony radca prawny [REDACTED] sporządził datowane na dzień [REDACTED] pismo informacyjne, jak należy domniemać kierowane do [REDACTED] w którym przekazał mu treści orzeczenia Sądu z dnia [REDACTED] jednocześnie, że „analizując uzasadnienie przywołanego orzeczenia należy stwierdzić, iż stanowisko Sądu I instancji dotyczące sposoby liczenia terminu do wniesienia powództwa znajduje odzwierciedlenie zarówno w orzecznictwie, jak i w doktrynie.(...) W tym stanie rzeczy jedyną możliwością wydaje się próba powołania się na konieczność zastosowania w drodze analogii regulacji przewidzianej w art. 42 § 8 ustawy Prawo Spółdzielcze, które jak to zostało wskazane, przewiduje możliwość uwzględnienia pozwu wniesionego z przekroczeniem terminu, jeśli przekroczenie nie jest nadmierne i nie zostało zawinione przez stronę”.

Skarżący nie wyraził zgody na wniesienie apelacji. W dniu [REDACTED] skierował do radcy prawnemu [REDACTED] żądanie zapłaty kwoty [REDACTED] z tytułu naprawienia szkody jaka poniósł w związku z nienależytym wykonywaniem przez niego obowiązków pełnomocnika procesowego. W toku postępowania Sąd, na podstawie oświadczeń stron ustalił, że zarówno obwiniony jak i jego ubezpieczyciel odmówili wypłaty odszkodowania. [REDACTED] do chwili obecnej nie złożył przeciwko radcy prawnemu [REDACTED] pozwu o zapłatę. Sąd ustalił również, że w wyniku uzgodnień poczynionym ze Wspólnotą Mieszkaniową bezpośrednio przez [REDACTED] został on zwolniony z obowiązku ponoszenia na rzecz Wspólnoty opłaty wynikających z uchwały stanowiącej przedmiot zaskarżenia. Koszty postępowania, w kwocie [REDACTED] którymi skarżący został obciążony jako przegrywający sprawę na rzecz Wspólnoty Mieszkaniowej, zostały zwrócone poszkodowanemu przez obwinionego radcę prawnego.

Sąd zważył, co następuje;

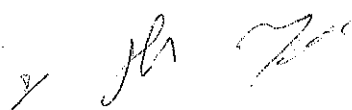
Zawód radcy prawnego jest wolnym zawodem. Od wykonujących go osób wymaga się przede wszystkim profesjonalizmu, ale także nieskazitelnego charakteru i kierowania się zasadami etyki. Prezydium Krajowej Rady Radców

Prawnych w dniu 28 grudnia 2010 r. podjęło uchwałę Nr 8/VIII/2010 w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. W jego Preambule czytamy, iż istnienie zawodu radcy prawnego jako zawodu zaufania publicznego oraz ukształtowane w toku jego wykonywania ideały i obowiązki etyczne są jedną z gwarancji realizowania zawartej w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej zasady demokratycznego państwa prawnego. Radca prawny pełniąc szczególną rolę służy interesom sprawiedliwości, a także podmiotom, które powierzyły mu dochodzenia i ochronę swojej wolności i praw. Jego obowiązki polegają na sumiennym wykonywaniu zawodu, a także przestrzeganiu zasad moralnych i etycznych. Pomoc prawna świadczona przez radcę prawnego ma na celu ochronę prawną interesów podmiotów, na których rzecz jest wykonywana. Pomocą prawną jest w szczególności zastępstwo prawne i procesowe (art. 6) Stosunki pomiędzy radcą prawnym a klientem powinny być oparte na zaufaniu (art. 28 ust. 1 Kodeksu Etyki). Podejmując się świadczenia pomocy prawnej radca prawny jest obowiązany do wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należyłą starannością, dbając przy tym o godność zawodu (art. 6 Kodeksu Etyki).

Podkreślić należy, że podstawę ustaleń faktycznych w sprawie stanowią wszystkie dowody zgromadzone w sprawie w szczególności zaś naturalnie te, które mają określone, istotne znaczenie dla merytorycznego rozstrzygnięcia, przy czym dowody te winny być postrzegane i oceniane w ich całokształcie i we wzajemnym względem siebie powiązaniu. Chronologia zdarzeń, jaka wyłania się z materiału dowodowego wskazuje, że sprawstwo obwinionego w zakresie przypisanego mu czynu tj. złożenia pozwu z naruszeniem ustawowego terminu jest oczywiste. Obwiniony na żadnym etapie postępowania nie zaprzeczył zarzutowi, że pozew złożył z uchybieniem ustawowego terminu. Nie wskazał również żadnych okoliczności mających wpływ na niezachowanie tego terminu. Z akt postępowania wynika natomiast, że wszystkie istotne dla sporządzenia pozwu okoliczności i dokumenty znajdowały się w jego posiadaniu co najmniej w dacie [REDAKTOWANE] a zatem na 28 dni przed terminem dla złożenia pozwu, który upływał [REDAKTOWANE]

Zgodzić się należy z oceną rzecznika, że już samo założenie pozwu w przepisany terminie, naraziło [REDAKTOWANE] na negatywny skutek w postaci oddalenia pozwu. Podnoszona przez obwinionego ewentualna możliwość powoływania się w postępowaniu apelacyjnym na zastosowanie w drodze analogii regulacji przewidzianej w art. 42 § 8 ustawy Prawo Spółdzielcze, który przewiduje możliwość uwzględnienia pozwu wniesionego z przekroczeniem terminu, nie ma znaczenia dla oceny zasadności postawionego mu zarzutu. Bez wpływu na winę obwinionego pozostaje również okoliczność, czy powództwo merytorycznie miało szansę powodzenia.

Mając na uwadze powyższe Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że obwiniony jest winny popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust.1 w związku z art. 3 ust.2 w związku z art. 6 ust.1 w związku z art. 28 ust. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr

8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28.12.2010r w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego;

Za popełnione przewinienia dyscyplinarne Sąd wymierzył obwinionemu karę, na podstawie art. 65 ust.1 ustawy o radcach prawnych. Niewątpliwie przepis ten nie zawiera dyrektyw wymierzania kary. W ocenie Sądu wymierzana kara winna przede wszystkim być współmierna do popełnionego czynu. Orzekając zatem o rodzaju kary, Sąd miał na względzie zarówno charakter przewinienia dyscyplinarnego popełnionego przez obwinionego jak i brak po stronie poszkodowanego [REDAKTOR] rzeczywistej szkody pozostającej w bezpośrednim związku z niedołożenia przez obwinionego radcę prawnego należytej staranności przy wykonywaniu swoich obowiązków. Sąd uwzględnił również fakt, że obwiniony nie był dotychczas karany.

Mając na względzie powyższe Sąd uznał, że żądanie złożone przez poszkodowanego, o ukaranie obwinionego karą pozbawienia radcy prawnego prawa do wykonywania zawodu, nie zasługuje na uwzględnienie. Kara ta jest karą najsurowszą a tym samym winna być wymierzana za popełnienie przewinień dyscyplinarnych o największym ciężarze gatunkowym do których czynu zarzucanego radcy prawnemu [REDAKTOR] nie można z całą pewnością zaliczyć. Tym samym orzeczenie takiej kary uznać należało za rażąco niewspółmierne w stosunku do popełnionego czynu.

Mając na uwadze powyższe Sąd przychylił się do wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego i uznał, że odpowiednią karą za popełnione przewinienie dyscyplinarne jest kara upomnienia.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie orzekając o kosztach postępowania dyscyplinarnego działał na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku z § 1 ust.1 pkt 1 i ust.2 uchwały nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015r w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego. Ustalając koszty postępowania w wysokość opłaty w kwocie [REDAKTOR] zł Sąd wziął pod uwagę czasochłonność czynności procesowych oraz stopień zawłości sprawy jak również wydatki poniesione w związku z tym postępowaniem

Pouczenie.

Od niniejszego orzeczenia służy stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie w terminie 14 dni od daty doręczenia odpisu niniejszego orzeczenia. Do odwołania należy załączyć odpis odwołania dla wszystkich stron.

